

Kázeň z evanj. večerných Služieb Božích v Bratislave (Zborová sieň, Legionárska 6), 5. 3. 2024, 18.00 hod., **utorok po 3. pôstnej nedeli**, ES: **112, 111, 428**, ep. Žid 2, 17n

Cestou Piláta či Ježiša?

Matúš 27, 11 - 26: „¹¹ Ježiša však postavili pred vládará. I spýtal sa Ho vládar: Či si Ty kráľ židovský? Ježiš mu povedal: Ty hovoríš. ¹² A keď veľkňazi a starší žalovali na Neho, nič neodpovedal. ¹³ Vtedy povedal Pilát: Nepočuješ, čo všetko svedčia proti Tebe? ¹⁴ Ale (Ježiš) mu neodpovedal ani na jedno slovo, takže sa vládar veľmi divil. ¹⁵ Vládar mal obyčaj prepustiť davu na sviatok jedného väzňa, ktorého si vyžiadali. ¹⁶ Mali práve väzňa, ktorý sa menoval Barabbáš. ¹⁷ Keď sa teda zhromaždili, povedal im Pilát: Ktorého si žiadate, aby som vám prepustil: Barabbáša, a či Ježiša, ktorý sa volá Kristus? ¹⁸ Lebo vedel, že Ho vydali zo závidosti. ¹⁹ Keď sedel na súdnej stolici, odkázala mu žena: Nemaj nič s tým Spravodlivým! Lebo som mnoho vytrpela dnes vo sne pre Neho. ²⁰ Veľkňazi a starší však naviedli zástupy, aby si vyžiadali Barabbáša a zahubili Ježiša. ²¹ Spýtal sa ich vládar: Ktorého chcete z tých dvoch, aby som vám prepustil? Zvolali: Barabbáša! ²² Pilát im povedal: Čo teda urobím s Ježišom, ktorý sa volá Kristus? Všetci odpovedali: Ukrižovať Ho. ²³ On sa opýtal: Čože urobil zlé? Ale oni tým hlasnejšie kričali: Ukrižovať Ho! ²⁴ Keď Pilát videl, že už nič nepomôže, ba že vzbura je vždy väčšia, vzal vodu, umyl si ruky pred zástupom a povedal: Čistý som od krvi tohto Spravodlivého; zodpovednosť je na vás! ²⁵ Odpovedal všetok ľud: Krv Jeho na nás a na naše deti! ²⁶ Potom im prepustil Barabbáša, Ježiša však dal zbičovať a vydal Ho, aby Ho ukrižovali.“

Milí bratia, milé sestry!

Pri vyznávaní Viery všeobecnej kresťanskej sa zdá, ako by Ježiš ani nežil. Ako by sa narodil a potom už iba trpel: „....narodil sa z Márie panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel...“ No nie je to tak. Ježiš nebol iba trpiteľ. **Neboli Mu cudzie ani naše radosti.** Zúčastnil sa na svadbe (Ján 2. kap.), navštevoval hostiny (Lukáš 7, 36; 19, 5 - 6), stretával sa s ľuďmi, jedol s nimi. Nestaval sa nepriateľsky k pozemskému životu (Lukáš 7, 34). **Radoval sa s radujúcimi a bol nablízku smutným a užialeným. Vnášal do života radosť a nádej tým, aký mal vzťah k ľuďom:**

- pomáhal tým, s ktorými sa druhí odmietali stretnúť,
- prijímal hriešnikov a odpúšťal im,
- nepovyšoval sa,
- uzdravoval ľudské telo i dušu,
- prekonával vzájomné odcudzenie.

Ježiš rozhodne nebol čudákom, ktorý nenávidí život a vyžíva sa v utrpení. **Utrpenie prijíma práve preto, že si život váži, že Mu nie je ľahostajné, ako ľudia žijú. Preto je Jeho život naplnený láskou - nie k utrpeniu, ale k (trpiacim) ľuďom.**

Ježiš trpel v službe životu preto, že nás má rád. „Pretože sám v tom, čo pretrpel, bol skúšaný, môže pomáhať tým, čo sú skúšaní“ (Židom 2, 18).

Ježišovo utrpenie je aj hrádzou proti falošne zidealizovanému pohľadu na kresťanskú vieru, na život v láske. Nieкто si myslí, že keď bude veriť v Boha a konať láskavo, tak všetko bude ľahké. Bude žiť bez konfliktov.

Nie je to tak. Láska, ktorá vyplýva z viery v Ježiša Krista, nie je naivná. Kto podľa Kristovho príkladu má rád ľudí, toho sa dotkne nespravodlivosť, neláska, ten sám zažije utrpenie. Nesnaží sa utiecť pred utrpením. Vstupuje do neho. Trpí s trpiacimi. Spolu nesie utrpenie druhých.

Ježiš nie je Ten, kto kdesi z ústrania v pokoji a zabezpečení rozdáva múdre rady. Nie je to mysliteľ vydelený z bežného, normálneho života. Neučí nás, ako sa od sveta, v ktorom je utrpenie odpútať, ako z neho ujsť. Naopak. Utrpenie prekonáva ochotou zobrať ho na seba. Niešť ho. Premáha ho obetavou a obetujúcou sa láskou. **Nežije v zidealizovanom, ale v skutočnom svete.**

To naznačuje aj Pilátovo meno v Kréde. Niekedy sa povie: „Dostal sa tam, ako Pilát do Kréda...“ Teda ako by nedopatrením. Veď **Pontský Pilát nebol človekom príkladným už vôbec nie obdivuhodným.** Je však historickou postavou, ktorá potvrdzuje, že **Ježišov príbeh**

nie je vymyslená legenda, ale skutočnosť. Nejde v ňom o vysnívaný, ale o náš skutočný život. O náš skutočný svet a dejiny.

Ak Boh v Ježišovi prišiel do tohto sveta a neuteká pred tým, čo je v ňom bolestné a temné, potom ani my nemáme a nemusíme utekať zo sveta. Tak by sme šli úplne opačným smerom ako Pán Boh.

Pilát vo Vyznaní viery potvrdzuje historicitu – to, že záchrana sa deje v našom, často hroznom a bezútešnom svete. **Pilát reprezentuje aj verejnosť**, pred ktorou Ježiš vydáva svedectvo.

Kresťanstvo nie je exkluzívne náboženstvo pre zopár vyvolených a zasvätených, ktorí svoje učenie a obrady skrývajú pred verejnosťou. Nie! Evanjelium sa zvestuje verejne. Do kostola môže prísť každý. **Kresťanská cirkev nie je nijaký VIP spolok pre ľudí iba z „lepšej spoločnosti“. Nemáme tajnosti.**

Pilát bol veľmi krutý človek. Nechal kruto popraviť mnoho ľudí bez riadneho súdu a rozsudku (por. Lukáš 13, 1).

Nebol však hlúpy. V procese s Ježišom sa Ho snažil zachrániť. Videl, že nepriatelia mu Ho vydali z nenávisti k Ježišovi. Situáciu sa snažil riešiť tým, že dá na to, čo si vyvolí dav. – **Keď to chcú, nech to majú... A potom si umyl ruky.** Vraj: *čistý som od krvi tohto Spravodlivého.*

Kam sa podela Pilátova osobná zodpovednosť? Kam sa stratilo jeho svedomie? Ako by sa zašpinené nečisté svedomie dalo umyť vodou...

Pilát nemieni trpieť. Snaží sa o spravodlivosť, o prepustenie Ježiša, ale riskovať nehodlá. Nebude si komplikovať život. V rozhodujúcej chvíli koná ako alibista a cynik.

Naopak, Ježiš riskuje. Prijíma utrpenie. Nasadzuje seba. Svojvskutku svätý, čistý život. Pretože nás má rád. Za svoju lásku ručí celým svojím životom.

Z počínania mocného Piláta cítiť beznádej a slabosť.

Ježiš je bezmocný, zbičovaný, korunovaný trním, no z Jeho počínania cítiť nádej a silu.

Ktorou cestou sa vydáš?

Cestou Piláta alebo Ježiša?

Kresťanská viera jednoznačne vyznáva: Verím a **chcem ísť za Tým, ktorý trpel, v ktorom je láska, nádej a sila.** Amen.

*S použitím: Zvonimír Šorm & spol.: Co jsem jako farář nakradl (vyd. Kalich, Praha 2021): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár***